

- 4) W pozostałym zakresie odwołania zostają oddalone.
- 5) Komisja Europejska zostaje obciążona, poza własnymi kosztami dotyczącymi zarówno postępowania pierwszej instancji, jak i odwołań, jedną piątą kosztów poniesionych przez spółki Areva SA, Alstom SA, T&D Holding SA, Alstom Grid SAS i Alstom Grid AG w związku z postępowaniem pierwszej instancji i odwołaniami.
- 6) Spółki Areva SA, Alstom SA, T&D Holding SA, Alstom Grid SAS i Alstom Grid AG pokrywają cztery piąte własnych kosztów związanych z postępowaniem pierwszej instancji i odwołaniami.

⁽¹⁾ Dz.U. C 211 z 16.7.2011.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 9 kwietnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof – Austria) – T-Mobile Austria GmbH przeciwko Verein für Konsumenteninformation

(Sprawa C-616/11) ⁽¹⁾

(Dyrektywa 2007/64/WE — Usługi płatnicze — Artykuł 4 pkt 23 — Pojęcie instrumentu płatniczego — Polecenia przelewu wydane w ramach bankowości internetowej i na formularzu płatności — Artykuł 52 ust. 3 — Prawo odbiorcy do pobierania od płatnika opłat za korzystanie z instrumentu płatniczego — Uprawnienie państw członkowskich do ustanowienia ogólnego zakazu — Umowa pomiędzy operatorem telefonii komórkowej a osobami prywatnymi)

(2014/C 175/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: T-Mobile Austria GmbH

Strona pozwana: Verein für Konsumenteninformation

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Oberster Gerichtshof – Wykładnia art. 4 pkt 23 i art. 52 ust. 3 dyrektywy 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego zmieniającej dyrektywy 97/7/WE, 2002/65/WE, 2005/60/WE i 2006/48/WE i uchylającej dyrektywę 97/5/WE (Dz.U. L 319, s. 1) – Zakres stosowania – Pojęcie „instrumentu płatniczego” – Przepisy krajowe przewidujące ogólny zakaz poboru opłat manipulacyjnych za korzystanie z instrumentu płatniczego – Umowa między operatorem telefonii cyfrowej a osobami prywatnymi – Zapłata na podstawie polecenia przelewu podpisanego w formie papierowym, systemu przelewu w formie papierowym lub systemu przelewu w formie elektronicznej

Sentencja

- 1) Artykuł 52 ust. 3 dyrektywy 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego zmieniającej dyrektywy 97/7/WE, 2002/65/WE, 2005/60/WE i 2006/48/WE i uchylającej dyrektywę 97/5/WE należy interpretować w ten sposób, że znajduje on zastosowanie do korzystania z instrumentu płatniczego w ramach stosunku umownego pomiędzy operatorem telefonii komórkowej jako odbiorcą płatności i jego klientem jako płatnikiem.
- 2) Artykuł 4 pkt 23 dyrektywy 2007/64 należy interpretować w ten sposób, że zarówno procedura oparta na podpisanym własnoręcznie przez płatnika formularzu płatności zmierzająca do wydania polecenia przelewu, jak i procedura wydania polecenia przelewu w bankowości internetowej stanowią instrumenty płatnicze w rozumieniu tego przepisu.

- 3) Artykuł 52 ust. 3 dyrektywy 2007/64 należy interpretować w ten sposób, że przyznaje on państwowym członkowskim uprawnienie do ustanowienia ogólnego zakazu pobierania przez odbiorców opłat od płatnika za korzystanie z jakiegokolwiek instrumentu płatniczego, o ile przepisy krajowe w całości biorą pod uwagę potrzebę pobudzenia konkurencji i korzystania z wydajnych instrumentów płatniczych, czego zbadanie należy do sądu odsyłającego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 73 z 10.3.2012.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 10 kwietnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wojewódzki Sąd Administracyjny – Polska) – Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company przeciwko Dyrektorowi Izby Skarbowej w Bydgoszczy

(Sprawa C-190/12) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Swoboda przedsiębiorczości — Swobodny przepływ kapitału — Artykuły 63 TFUE i 65 TFUE — Podatek dochodowy od osób prawnych — Różnica w traktowaniu pomiędzy dywidendami wypłacanymi funduszom inwestycyjnym będącymi rezydentami a dywidendami wypłacanymi funduszom inwestycyjnym niebędącymi rezydentami — Wykluczenie zwolnienia podatkowego — Nieuzasadnione ograniczenie)

(2014/C 175/05)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Wojewódzki Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company

Strona pozwana: Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy (Polska) – Wykładnia art. 63 i 65 TFUE – Swoboda przedsiębiorczości i swobodny przepływ kapitału – Przepisy podatkowe zwalniające z podatku dochodowego od osób prawnych dywidendy wypłacane funduszom inwestycyjnym mającym siedzibę na terytorium państw członkowskich, lecz wykluczające możliwość skorzystania z tego zwolnienia przez fundusze inwestycyjne mające siedzibę w państwach trzecich

Sentencja

- 1) Artykuł 63 TFUE dotyczący swobodnego przepływu kapitału znajduje zastosowanie do sytuacji, takiej jak rozpatrywana w sprawie w postępowaniu głównym, w której na mocy krajowych przepisów podatkowych ze zwolnienia podatkowego nie mogą korzystać dywidendy wypłacane przez spółki mające siedzibę w państwie członkowskim na rzecz funduszu inwestycyjnego mającego siedzibę w państwie trzecim, podczas gdy fundusze inwestycyjne mające siedzibę we wspomnianym państwie członkowskim korzystają z takiego zwolnienia.
- 2) Artykuły 63 TFUE i 65 TFUE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisom podatkowym państwa członkowskiego takim jak rozpatrywane w sprawie w postępowaniu głównym, na podstawie których ze zwolnienia podatkowego nie mogą korzystać dywidendy wypłacane przez spółki mające siedzibę w tym państwie członkowskim na rzecz funduszu inwestycyjnego mającego siedzibę w państwie trzecim w zakresie, w jakim istnieje pomiędzy tym państwem członkowskim a rozpatrywanym państwem trzecim zobowiązanie umowne do wzajemnej pomocy administracyjnej, które umożliwia krajowym organom podatkowym zweryfikowanie informacji przekazanych ewentualnie przez fundusz inwestycyjny. Do sądu odsyłającego należy zbadanie, w ramach sprawy w postępowaniu głównym, czy mechanizm wymiany informacji przewidziany w ramach tej współpracy rzeczywiście umożliwia polskim organom podatkowym zweryfikowanie, w stosownym wypadku, informacji dostarczonych przez fundusze inwestycyjne z siedzibą na terytorium Stanów Zjednoczonych Ameryki dotyczących warunków ich tworzenia i działania, w celu ustalenia, czy prowadzą one działalność w ramach regulacyjnych równoważnych z ramami regulacyjnymi Unii.

⁽¹⁾ Dz.U. C 209 z 14.7.2012.